

Els nens de la meva escala

Martí Olaya i Galceran

A mi ja m'ho semblava. Perquè els nens de la meva Escalà, i que Salvat Papasseit em perdoni, han augmentat en nombre cosa del doble. Clar i net, en un parell d'anys s'han afegit als que ja hi havia de feia poc, mitja dotzeneta de nounats. Un parell més, ja tenen vistent aparença en el clos matern.

I anant pel carrer, només cal prendre esment. L'altre dia, a l'encreuament dels Quatre Cantons, tres cotxets amb criatures, dues menudes de la mà dels seus mentors i un cotxet fantàstic, amb bessonada, que frena al capdavant del carrer de l'Endevellada. Al bell mig del carrer de Santa Maria un grupet d'estudiants de l'ESO tot just estrenat, comenten, amb un cert desmanegament, alguna cosa de la seva activitat quotidiana.

El que deia. A mi ja m'ho semblava. Però llegeixo en el fulletó "Sant Cugat del Vallès en xifres 1997", editat per la Cambra de Comerç i Indústria de Terrassa, amb la col·laboració del Banc Sabadell, que la fita de 51.15· habitants en començar l'any 1998, s'assoleix comptant, entre d'altres, amb la xifra joiosa de 595 naixements.

Si seguim bevent de la font pragmàtica de les estadístiques (Ajuntament de Sant Cugat. Resums numèrics del padró d'habitants 1998) trobem els naixements dels anys anteriors successius, que es corresponen amb els següents nivells de població, i que es mostren a la taula I.

No cal donar-hi gaires voltes. El percentatge de naixements sobre la base de població és, es miri com es miri, realment notable.

Taula I.

Any	naixements	població
1996	310	47.755
1995	535	47.104
1994	437	44.956
1993	380	43.373

Pel que fa a l'any 199 , ja està a les acaballes i l'observació personal i l'indicador proper i autèntic dels nens de la meva escala, fan pensar en una confirmació de la tendència.

Heus ací, doncs, l'evidència, amb guarismes de fiar, d'una apreciació que, d'antuvi, podria semblar massa subjectiva.

Aquestes dades també cal fer-les jugar en el debat obert, debat que alguna vegada podria relliscar cap al catastrofisme. És ben clar que a l'allau d'immigrants barcelonins, tractat sovint amb un deix pejoratiu, hi podem contraposar una florida benefactora de naixements.

Tot això —transports a part, noves urbanitzacions a part, especulacions a part, exigència de nous serveis a part, sostres de població a part— ens porta a una llista de prioritats similars a les que es podria plantejar un bon pare de família previsor.

Aquests nous santcugatencs, necessitaran:

- Seguretat de l'escolarització desitjada.
- Facilitat de desplaçaments.
- Accessibilitat a llocs propers a la seva residència on cobrir el temps de lleure amb pràctiques o aprenentatge de:
 - Esports.
 - Cant coral.
 - Música.

- Dansa.
- Teatre.
- Tallers de manualitats, etc.
- Oportunitat de complementaritats per a la seva formació:
 - Oferta d'exposicions tècniques o artístiques.
 - Biblioteques.
 - Serveis informàtics idonis.
 - Intercanvis culturals.
 - Concerts i espectacles.
 - Cursos especialitzats.
 - Beques i estímuls, etc.
- Una identificació santcugatena indefugible i sense complexes, amb clara consciència que:
 - Sant Cugat SEMPRE ha estat prop de Barcelona. A peu, en poques hores i creuant boscos i zones científicament definides com a selvàtiques, es pot arribar a la primera ciutat del mediterrani i una de les més emblemàtiques del món.
 - La proximitat geogràfica entre Sant Cugat i Barcelona és, si de cas, una imposició de la natura i no pas d'un ens hegemònic. Cal canviar la visió pessimista que l'esmentada proximitat perjudica, per la d'estimar que és un privilegi singular. Cal procurar-ho, en tot cas.

Taula II.

Any naixement	població
1985	611
1986	611
1987	593
1988	582
1989	570
1990	580
1991	608
1992	639
1993	692
1994	662
1995	657
1996	686
1997	563(?)
total	8054

Aquests enunciats poden suggerir-ne d'altres. Perquè al gruix de naixements esmentats, hem d'afegir els d'anys anteriors i els nois i noies que han acompanyat els seus pares en decidir de venir a viure a Sant Cugat. L'estadística, a la mateixa font abans esmentada, ens permet constatar que a la nostra ciutat hi viuen ara —o hi vivien en acabar l'any 1997, per ser més precisos—, 8.054 personatges d'edats compreses entre 1 i 13 anys. Per anys de naixement, es mostren a la taula II.

Recursos.

De cara a satisfer les necessitats personals i cíviques dels nous ciutadans, les mancances actuals o futures abans indicades seria bo compensar-les amb un bloc, molt genèric, de recursos:

- a) Les associacions, per sort, de forta implantació a Sant Cugat.
- b) Voluntariat dels col·lectius de pares (entrenadors d'esports, monitors, conferenciants, etc.)
- c) Les Administracions, que al meu entendre no han de crear cultura, sinó que n'hi ha prou en que ajudin (no sempre només amb diners) a tirar endavant la genuïna cultura que flueix del poble, de les seves tradicions, de les seves entitats.

Acabo. Tot això m'ho han fet dir les implacables estadístiques oficials. En el fons, però, m'ho han dictat els nens de la meva escala.

ⁱ Salvat Papasseit, Joan.-"Els nens de la meva escala i dites d'infant". Ed. Llibreria Nacional Catalana, 1923.